Szerkesztőség és kiadóhivatal Salgótarján, Fő-tér 64. szám.
Telefonszám: 58.
Hirdetések milliméteres díjszabás szerint.

A MUNKA

Megjelenik pénteken este
Előfizetési ára negyedévre pengő.
Postacsekk: 28.744 szám
Apróhirdetések: szavankint 8 fillér, a legkisebb hirdetés 1 Pengő.

Felelős szerkesztő és kiadó: Dr. Lapsánszky János
TÁRSADALMI ÉS POLITIKAI HETILAP
Laptulajdonos: „A Munka" lapvállalat.

XXI. évfolyam, 3 szám. — ára 24 fillér — Salgótarján, 1943. Január 16

Országos gyüjtés a hadbavonult honvédekért.*

A Kormányzó Úr Neje Őfőméltósága magas védnöksége alatt 1943. évi január hó 17-én társadalmi gyüjtés indul meg a hadbavonultak és elesettek hozzátartozóinak megsegitésére.

A gyüjtés alkalmával csak pénzbeli adományok adhatók s a gyüjtés február hó 7. napján nyer befejezést. A gyüjtés megrendezésével az egész ország területén a megyei városok polgármesterei és a járások főszolgabirái lettek megbizva, akik a szükséges irányelveket a m. kir honvédelmi miniszter urtól megkapták.

Ez a gyüjtés több egyszerü jótékonykodásnál, melynek gondját pár filléres adománnyal el lehet vetni, adnunk kell tehát minel többet mindenkinek erején felül, mert erre a célra adakozni nem áldozatot, hanem kötelességet jelent. Háboru idején, amikor a lenni, vagy nem lenni kérdése forog kockán, igaz magyar ember számára nincs és nem is lehet más életcél, mint teljesiteni kötelességét, amit a nemzet élete és a győzelem érdeke megkövetel. Meg kell tennünk mindent, hogy jobb legyen a katona fegyvere, nagyobb legyen a nemzet ellenálló ereje, s kevesebb a magyar családok gondja. Ne felejtse el senki, hogy aki itthon van, s éjt nappalá téve, megfeszitett erővel dolgozik, csak kötelességét teljesiti és nem áldozatot hoz. Aldozatot csak azok hoznak, akik kint állanak a Don partján, feláldoznak meleg otthont, lemondanak a hitves szeretetéről, a gyermek mosolyáról, adják ha kell az életet, a vért, hogy mindnyájuk áldozatával megmenthessenek minket és megoltalmazhassák magyar hazánkat.

A vállalatok, pénzintézetek, egyesületek és esetleg egyes személyek, akik nagyobb adományokat szándékoznak adni, forduljanak közvetlenül az illetékes járás főszolgabirájához, vagy megyei városok polgármesteréhez és a helyi gyüjtésbe kapcsolódjanak be, hogy ezáltal is a vármegye területén meginditott gyüjtés eredményét fokozzák.

Balassagyarmat, 1943. jan. 13.

(*Nógrádvármegye főispánjának felhivása a vármegye közönségéhez.)

„Itt élned, halnod kell!"

Irta és elmondotta Molnár I. Jenő bányatisztviselő a bányatársulati kulturesten január hó 10-én.

Kedves magyar Testvéreim!

Nehéz, barcos esztendő elejére értünk. Allandó feszültségben, állandó készültségben él és ég minden ember. Korunk mindenkitől ereje, tudása szinejavát kéri és ebben az állandó készültségben, feszültségben fogy az erőnk, megkopunk. Sokszor úgy érezzük, hogy szükség van egy baráti szóra, egy erősitő biztatásra, mely ujra erőt, hitet önt belénk. Kell legalább egy mondat, amely biztonságot sugároz, megnyugtat. Felénk száz év távlatából int ma egy mondat figyelmeztetőn, parancsolón. Figyeljünk rá, hallgassunk a sugallatra, mert ez a szózat minden idők minden magyarjához szól, nekünk pedig, ennek a nehéz kor magyarjainak testünk, lelkünk minden atomjára kötelező törvény: itt élned, halnod kell!

Vörösmarthynak, a költőnek az agyában fogant meg a nagyszerü gondolat, először egy verssor volt csupán, de a költő jós volt, egy országnak, az egész nemzetnek a szóvivője, szava kinőtt a versből, ezrek, milliók vették ajkukra féltőn, áhitatosan Nemzeti imádság lett a versből, apáról fiura szállt a szent örökség s az egyszerü verssor már nem a költő szürke szava, hanem az egész nemzet, az ország, a szülőföld, a dicsőséges mult mindenkire kötelező parancsa: itt élned, halnod kell!

Itt élned, halnod kell... Kicsi iskolás korunk jut eszünkbe hirtelenében, amikor először hallottuk, énekeltük ezt a fenséges imádságot, amikor még nem értettük a szavak értelmét, nem járta át szivünket, lelkünket, értelmünket a kemény parancs, csak énekeltünk szivdobogva és csak annyit éreztünk, tudtunk, hogy nagy szent dolgot cselekszünk. Aztán elszálltak az évek, de az iskolás ének megmaradt mindannyiunkban. Egyikünkben jobban, másikunkban kevésbbé. És most ujra előveszem ezt a verssort, de mos nem mint szivet dobogtató iskoláséneket, hanem mint szigoru parancsot.

Itt élned, halnod kell! — ismételjük el gyakran, mert szörnyü világégés szakadt ránk s minket is próbára tesz az idő, magyarokat. Ezért akarok erről beszélni. Sohasem beszélhetünk erről eleget, sohasem magyarázhatjuk eléggé, mert ezzel a magyarságunkat erősitjük, öntudatositjuk.

Vegyük sorba: itt, ezen a földön van a helyünk!

Miért?

Igen, miért éppen itt, ezen a helyen, a népek örökké forgalmas utján? Miért éppen itt: kelet kapujában, nyugat küszöbén? Miért éppen itt, Európának ebben a zajos viharsarkában, ahol örökös volt előttünk is a harc s ahol több, mint ezer éve kemény csatákban ömlött a mi vérünk is sokszor magunkért, sokszor másokért?... De sokan kérdezték már ezt, de sokan kerestek rá feleletet, de sokat gondolkoztam rajta én is. Különböző a válasz, többféleképpen fogalmazhatjuk.

Könnyü kérdezni, hogy miért nem kerestek őseink valami csendesebb zugot, nyugalmasabb helyet, ahol békében, háboritatlanul élhetnénk? Én hiszem, hogy a népek, nemzetek, országok utját nem véletlenek jelölik, hanem magasabb Akarat intézi. Ez a magasabb Akarat vezetett ide minket is. Az már aztán mindegy, hogy Hadurnak nevezzük-e, mint honfoglaló őseink, vagy a népek sorsát irányitó isteni Gondviselésnek, mint ahogyan keresztény hitünk tanitja. Ide jöttünk mert ez a föld az örökségünk! Ide jöttünk, mert ezen a földön előttünk két hatalmas rokon népünk, az avarok és a hunok pusztultak el örökös harcban. Ide jöttünk, mert a kiomló rokonvér parancs volt a keleti pusztákon kóborló magyaroknak. Ide jöttünk, hogy a rokonvérrel megszentelt rögeken, amely eddig Európa senki földje volt, mert azon előttünk tartós ideig hazát, országot egy nép se alapíthatott, mi magyarok hazát alapitsunk, amely nem tünő évekre szól, hanem századokra, évezredekre, örökre! Átvettük az örökséget, teljesitjük a parancsát: „Napkelet s napnyugat kapujában állani örök vártát, virrasztani más nemzetek boldog álmát: nehéz sorsunk... Védelmezni napnyugatot napkelet ellenében s bérül kapni napnyugat hálátlanságát, lenézését, zsarnokságát — örök osztályrészünk. Örökké küzdeni soha nem megnyugodni, két óriás malomkő szoritásában őrlődni — ez a magyarság sorsa itt a földön. Őrlődni, de soha meg nem őrlődni, üllőnek lenni a sors pörölye alatt, de szikrázni, világitani és megmaradni." (Balassa) Itt maradni és magyarnak maradni!

Itt kell maradnunk, itt kell élnünk! És ennek az életnek a körülményeit mindig a velünk, körülöttünk történő események szabják meg. Ma háboruban vagyunk. A háboru nem a szavak, hanem a tettek ideje. Egy picike tett többet ér, mint a

Az istentelenek országában.

Azok a katonák, akik hosszabb rövidebb ideig Oroszországban jártak, egybehangzóan állitják, hogy a vallásos érzést nem sikerült kiirtani az emberek szivéből. A bezbozsnik-mozgalom hivatalos orgánumai váltig hangoztatták ugyan, hogy a vallást elintézték és sikerült egy tisztán materialista embertipust kitenyészteni, de ez nem volt más, mint propaganda és mindaz, amit katonáink ott tapasztaltak, épp az ellenkezőjét bizonyitja. A bolsevista uralom megszüntével az emberek oly tömegesen özönlöttek a templomba, mint soha azelőtt. Minden házban régi ikonokat lehetett találni és ha megkérdezték hogy hisznek-e Istenben, ragyogó szemmel azt felelték, hogy igen. Két kérdés hangzott el legtöbbször: mi lesz a vallásszabadsággal és a magántulajdonnal? Más probléma nem érdekelte az embereket.

Hogy az Istentelenek mozgalma mégis bizonyos sikert könyvelhetett el, annak többféle oka volt.

Eőlször is óriási propagandát fejtettek ki sajtóban, rádióban, filmen, gyüléseken és naponta százszor is a fülükbe orditották, hogy Európában ma már senki sem hisz és az oroszoknak is, ha „modernek" akarnak lenni, fel kell hagyniok régi vallásos előitéleteikkel. Az orosz ember reggeltől estig és estétől reggelig állandóan a propaganda pergőtüzében állott és valósággal belekalapálták az eltompult agyakba az atheista frázisok egész litániáját.

Hozzájárult, hogy az orosz papság hiányos kiképzése, műveletlensége roppantul aláásta az egyház tekintélyét és lehetetlenné tette a tömegek pasztorálását európai értelemben. Az ortodox államegyház szorosan egybe volt kapcsolva a cári rendszerrel és ennek bukásával a vallás is alaposan megrendült. A papokat kiirtották, ugyhogy a megszálló csapatok a városokban nem találtak pópát, aki az ujranyitott templomokban istetiszteletet tarthatott volna. Igy Szmolenszkben csak hosszas kutatás után sikerült egy öreg pópára akadni, aki 23 évig mint kőműves tengette életét és akit a nép azután kitörő, viharos örömmel fogadott.

Egy további ok a ravasz, alattomos módszer, ahogyan mozgalmukat folytatták. Szovjeték a vallás teljes kiirtását vették tervbe, de csak óvatosan, lépésről lépésre haladtak, nehogy eljárásuk nagy ellenhatást váltson ki. Jellemző a kommunista prártprogram 13 §-ának egy passzusa, mely azt mondja, hogy „a népet meg kell szabaditani a vallásos előitéletektől, de ügyelni kell arra, nehogy a hivő emberek érzelmeit durván megsértsék, mert ezzel a vallásos fanatizmus csak erősödik." Nekik nem kellettek vértanuk, akiket kivégeztek „politikai" okokból tettek elláb alól. Azért nem nyiltan, mint a törvény becsületes végrehajtói jöttek, hanem alattomosan, mint a tolvaj. Moszkvában még ma is 20 templom van nyitva, de nem ennyi volt, hanem ahogy a régi orosz mondás tartotta, 40 szer negyven És tényleg közel ezer volt az istenházak száma, de ez nem mind plébánia volt, hanem gazdag polgárok fogadalmi ajándékai, akik igy akartak büneikre bocsánatot nyerni. Ezek eltüntek a föld szinéről, miközben roppant értékes mükincsek mentek veszendőbe, bár szovjeték állandóan hangoztatják, hogy a művészi képeket és szobrokat „megőrizték." Moszkvában a szt. Vazul bazilika még áll a Vörös-téren, a Kreml aranykupolás templomai is még megvannak, de muzeumokká alakitották át őket. Másokat mozihelyiségnek, munkásklubboknak, vagy raktárnak használtak, mely utóbbi mód a vidéken divott

A 30 as évek közepén a pártvezetőség ugy találta, hogy a sok hagymatorony nagyon is keresztény jelleget ad a városnak, azért az ifjusági szervetekben (Komzomol) egy külön bezbozsnyik osztályt létesitettek, mely néhány nap alatt lerombolta a tornyokat.

Az utóbbi években a szovjetállam a következő álláspontot foglalta el: A törvény nem tiltja a templombajárást, ha azonban templomot akarnak nyitva tartani, annak fenntartási költségeit a hivőknek kell viselniök. E költségek tekintélyesek voltak, mert nemcsak a tulajdonképeni fenntartásból, adókból, világitási költségek fedezéséből és a pap fizetéséből állottak, hanem még a templom előtti járdát is nekik kellett karban tartaniok. E járdát aztán minduntalan felszakitották és akár kellett, akár nem, ujból csináltatták. Azonkivül minden egyházközség hivét névleg is nyilvántartották és aki meg akart élni és havonta legalább 200 rubelt keresni, nem exponálhatta magát, mert különben rögtön elbocsátották állásából. A nyomorultak legnyomorultabbjainak kellett tehát a fenntartást viselniök s ha e sulyos terheket tovább már nem birták, végre is kérvényt voltak kénytelenek beadni a város vezetőségének, hogy a templomot alakitsák át mozivá. Lehetett látni annyi sok efajta kérvényt az istentelenek muzeumában.

A nép tehát megtartotta vallásos érzületét, de nem merte kimutatni. Sok szülő gyermekét sem merte vallásosan nevelni, még ha ők maguk jártak is templomba, vagy ők is távolmaradtak a fentemlitett sulyos anyagi természetü okok miatt. Mihelyt azonban meg [illegible]

leghatalmasabb szónoki beszéd. Parancs ez a magyar élet: küzdeni kell munkahelyünkön, mint ahogyan katonáink harcolnak a Don mentén s mert a jól, becsületesen végzett munka éppen olyan érték, mint a fegyveres szolgálat. Ma poszt, őrhely a munkahely is! Ha omlik a fekete szén, ha acél izzik a kohóban, ha ceruzával, tollal az iróasztal fölé hajlik valaki, ha ekeszarvat, vagy kaszanyelet markol a kéz és ezt a munkát szivvel, egész lélekkel végzi, az megérti a mai magyar élet parancsát és ez a munka honvédelem! És jegyezzük meg jól: az a nemzet győz, amely nemcsak az első vonalba tud hősöket állitani, hanem amelynél a belső front ezernyi nehézségeit is hősök küzdik le. Győz az, amelyik a termelés felfokozásában, az élet minden terén minél több hőst tud felmutatni, akik jó példájukkal ragadják a könnyebben csüggedőket. Mindannyiunknak meg kell tanulnunk és kötelezőnek kell elismernünk a magyar életnek ezt a parancsát: fegyelmet és személytelen belehelyezkedést, beleolvadást a nagy közös munkába. Ezt az életet idézi a Szózat fenséges sora, ez az áldozatos magyar élet, becsületes magyar élet a nehéz idők nehéz parancsa!

Igen, ez a magyar élet: a munka, az alkotás! Vállalni a nehézségeket, szembe szállni velük s nem összeroppanni mindjárt, félrehuzódni a bajok idején s hátulról másokat piszkálni, mások hitét, erejét megtörni, örökösen zugolódni.

Kemény ponthoz értünk, álljunk meg egy pillanatra.

Vitéz nagybányai Horthy Miklósné: „Az áldozat és a kötelesség jogán hivok minden igaz magyart ujabb áldozatra.“ Január 17-től február 7-ig Orsz. gyüjtés a honvédcsaládokért!

csapataink ujranyitották a beporosodott templomokat és megszólaltatták a rég nem hallott harangokat, az emberek könnyes szemmel özönlöttek ujra az Isten házába.

Jaroszlavszky hirhedt istenellenes mozgalma nem járt tehát a kivánt eredménnyel, az emberi lélekből nem sikerült kiirtani az Istent. Mozgalmának hivatalos közlés szerint is mindössze 3 millió tagja volt.

Sajnos az intelligenciáról azt a benyomást szerezték az ott járt megfigyelők, hogy ugyanugy éreznek, mint Európában a dekrisztianizált értelmiség tömegei: a lét legfontosabb problémái nem izgatják őket, csak az evilági dolgokkal törődnek és ha egyik másik vallásosnak mondja, vagy mutatja is magát, az csak külső máz, hivalkodás és divat minden belső tartalom és átélés nélkül. A valóban vallástalan embereket ott is a régi és a mostani vezetőrétegek egyedei között kell keresni.[1]

D. J.

[1]Rusland 1941. Herbert Kraus 129 ol.

„A tehetősektől ezreket és százakat, a szegényebbektől filléreket, de mindenkitől kérünk". Az „Országos gyüjtés a honvédcsaládokért" a hadbavonultak hozzátartozóinak gondját enyhiti.

Magyar testvéreim! Olyan időket élünk, amely mindnyájunkkal megtanit egy szót: lemondás. Vállalnunk kell, ezen nem változtathatunk! Legszentebb dolog amiért tesszük: testvéreinkért, rokonainkért, a magyar hazáért. Száz és egy kifogást hallottam már, panasz és panasz mindig és mindenütt. Ugy van már ez, mi nagyon tudunk zugolódni, elégedetlenkedni. És én elfogadok minden érvet, elismerem, hogy mindenkinek igaza van. Tudom, magamon érzem, hogy mindenkinek van hiánya, panasza. Minden igaz, mindent elismerek, de... Soha egy pillanatra ne felejtsük el, hogy ma, a háborunak ebben a szakaszában létünkről és nemlétünkről van szó. Olyan stádiumba jutott ez a nagy erőpróba, a szembenálló felekben akkora már a gyülölet, hogy a háboru elvesztése biztos megsemmisülésünket jelentené. Ennél az egy kérdésnél aztán nem lehet vita, ezért aztán már el kell fogadnunk minden megszoritást az adagolt élelmiszertől kezdve egészen a mürostos ruháig. Át kell ezt érezni mindenkinek, kell, hogy ez a kemény igazság egészen a csontunkig hasson! Meglátják, igy könnyebb lesz a türés, könnyebben vállaljuk az áldozatokat, bármilyen legyen is az.

Mert áldozatokat kell vállalnunk ezért a földért s ez ez áldozat sokszor nagyon nagy: egy emberi élet... Talán egy férj... talán egy apa... talán egy kedves... talán egy testvér... talán egy fiu. Itt nem lehet mérlegelni, egyforma nagy és szent áldozat mindegyik... És még ezt az áldozatot is meg kell hozni! **Egy példára hivatkozom itt, mindnyájan feszülten figyeltünk a rádió és ujságok hirére, hogy a Kormányzóhelyettes urunk a frontra ment. Önként, saját elhatározásából indult, mert tudta, hogy a harcosokat nem a vezér szava, hanem a példája ösztönzi hősi tettekre. Elment, hogy példát adjon és nem jött vissza... Életével, halálával adott példát. Olyan áldozat ez, amelynek nagyságát senki sem vonhatja kétségbe. Legfelsőbb helyről van példa, okuljunk rajta megszivlelhetjük mindnyájan.**

És most befejezésül a verssor utolsó szavát idézem: mindezt meg kell tennünk! Meg kell tennünk, vállalnunk kell minden körülmények között! Jó sorsban, balsorsban egyaránt! Ez a parancs szól most magyar közösség felé és ebből a közösségből nem lehet kiszakadni, elmenekülni vagy gyáván félreállni. Legyünk bár egyszerü hétköznapok szürke napszámosai, vagy legyünk emberek, sorsok intézői, öntudatositsuk magunkban ennek a fenséges verssornak a tartalmát és átérezve magyar öntudattal vállaljuk a parancsát a szebb holnap boldog hitével az örök Magyarországért!

A Bányaigazgatóság Bajtársi Szolgálata az alábbi levelet és verset kapta a harctérről:

Kelt a Donkanyarban 1943. jan. 1.

Kedves Bajtársi Szolgálat!

És kedves bajtársaim! Nagyon szépen köszönöm, hogy a szent karácsony ünnepén fölkerestek üdvözlő soraikkal. Nagy örömömre szolgált az a pár sor, mert kiéreztem belőle, hogy nyugodtan harcolhatunk itt a távolban, mert otthon a belsőfronton becsületes hadsereg áll. És mi kint harcolók is igérjük, hogy a végsőkig ki fogunk tartani, hogy ezt a keresztes háborut megnyerhessük. Ehhez nem is kérünk egyebet, mint az otthoniak áldozatkész kitartását mellettünk.

Kedves Bajtársi Szolgálat. Én végig jöttem Oroszországon Dünaburgtól a Donkanyarig, Fehéroroszországon keresztül. Amit láttam azt soha elfelejteni nem fogom. Láttam a nagy nyomoruságot, amit a szovjetparadicsom termett. Egyszer láttam menetközben, egy orosz anyát három gyermekével, amint keserülapu-gyökeret hámozta és ették, mind a negyen. És ahol most vagyok, hogy milyen szegénység van azt nem lehet leirni. Sajnos ezt nálunk sok megtévedt ember nem hiszi el. Én arra kérem a Magyarok Istenét, hogy ettől őrizzen meg bennünket és drága szép hazánkat.

Kedves Bajtársi Szolgálat! most pedig nagyon szépen köszönöm, hogy a hozzámtartozókról gondoskodni sziveskedik. Én pedig biztositom az összes otthoni bajtársakat, hogy mi a végső győzelemig fogunk harcolni, mert ezt a háborut nekünk meg kell nyerni. Én bizok is benne hogy a magyarok Istene megsegit bennünket.

Addig is fogadják őszinte bajtási jókivánságaimat.

Bajtársi tisztelettel

Dózsa András s. k. honvéd

* * *

A front szava.

Irta: Dózsa András.

Elsodort a vihar messze idegenbe orosz földön járok.
Kemény harcok között, eső, hó, fagy kiser, mint hü barátok.
Halál ólálkodik nappal és éjszaka, mert aratni akar.
Nincs más barát erre, a mosoly is megcsal s gyülöletet takar.
Fegyvereké a szó és majd az erősebb vet a harcnak véget.
Testvér én nem irok! Csak onnan üzenek, hol olcsó az élet.

Nem vagyok magamban, sok magyar van itt még s mind állják a harcot.
Sokszor percek alatt válnak öregekké fiatalos arcok.
Értetek, miértünk, Istenért, Hazánkért, ujabb ezredévért.
Szaggathat a gránát, gázolhatnak tankok, kivárjuk a végét.
Nem tekintünk hátra! Otthon ti vigyázzatok láng oda nem érhet!
Testvér én nem irok! Csak onnan üzenek, hol olcsó az élet!

Fegyverek tüzében áll a bál itt nálunk! s mindenütt ott vagyunk!
Higyjétek el nekünk, véget ér már végre kalváriás utunk.
Csak ti is küzdjetek! Türjétek lélekkel, hittel szakadatlan.
Ne férjen hozzátok szép, meg hazug szóval soha avatatlan.
Megdöbbenve járunk istentelen földön, mert láttuk a rémet!
Testvér! mi esküszünk! Küzdünk mindhaláiig s nem számit az élet!

(A Salgótarjáni Kőszénbánya R. T. körzeti Bajtársi Szolgálata 1942. év karácsonyán meleghangu körlevéllel üdvözölte a harctéren küzdő bányász bajtársakat. A körleveleknek nagy viszhangja volt, számos levelet hozott a posta a harctéren küzdő honvédektől, akik egytől egyig boldogan mondanak köszönetet a meleg sorokért, a biztató és megnyugtató gondoskodásért.

A sok levél közül egyet örömmel leközlünk például és okulásul. Szerk.)

Hírek és különfélék

Korcsolyázás.

Minden télen, ha az utcán korcsolyázó gyermeket látok, vagy ha a jégpálya mellett visz el az utam, el van rontva a napom hátralévő része. Ha csörömpölő korcsolyával, kipirult arccal jönnek lányok, fiuk, felnőttek, gyermekek a jégről, belém nyilallik egy több évtizedes önvád: hát te az idén sem korcsolyázol?

Ebben az „idén sem"-ben ott van az is, hogy tavaly éppugy nem korcsolyáztam, mint tavalyelőtt sem, mióta nem korcsolyáztam már? Inkább nem mondom, olyan régen.

Pedig ha valaki, akkor én igazán szenvedélyesen szerettem korcsolyázni és ha megkérdeznének, hol gyökereznek gyermekkorom legszebb emlékei, azt felelném: szülővárosom korcsolyapályájának jegében. De hajh! — Villonnal szólva — hol van már a tavalyi hó és hol van már a régi-régi jég, amely azt a gyermeket hordozta csillogó páncélján, aki immár szintén nincs sehol? Csak egy furcsán gyerekes felnőtt maradt az egészből, aki évről-évre halogatja, hogy ujra korcsolyát csatoljon a lábára és mivel a szándéknál, jobban mondva, a vágynál soha nem jut tovább, fájdalmas önvaddal irigykedik azokra, akiknek sikerül, ami neki sehogysem akar sikerülni. Hogy miért nem? — nehéz ezt megmondani, csak annyit tudok: nincs különösebb oka, semmi leküzdhetetlen akadálya.

Annyit azonban megtanultam már az életben, hogy igen gyakran keresztüljutunk a leküzdhetetlen akadályokon, de majdnem mindig megtorpanunk olyanokon, amelyeket csak át kellene lépnünk. Hogy nincs időm kimenni a jégre? Nem igaz, mert annyi haszontalanabb és kevésbé kedves dologra fecsérlek időt, hogy erre bizvást juthatna. Hogy nincs korcsolyám és korcsolyacipőm? Ez sem leküzdhetetlen akadály, mert a pénzzel is ugy vagyok, mint az idővel: ritkán költöm arra, amire szeretném. Talán csak kényelemszeretet az egész, talán — és ez a legvalószinőbb — valami öntudatlan félelem: hátha ma már nem volna olyan gyönyörüségem a korcsolyázás, amilyen valamikor volt, mert „azt" a jeget, amelyen „az" a gyermek siklott tova, ugysem találnám meg többé... **És ma már elpottyanni sem volna olyan édes,... pottyantam már azóta eleget és fájdalmasat, jégpálya nélkül is...**

—y —n.

Előfizetési felhivás.

Az uj év kezdetével a régi szeretettel és szolgálatot tenni akaró lelkülettel fordulunk elő- és utófizetőinkhez, továbbá azon barátainkhoz, akik járatják lapunkat, hogy előfizetéseikkel anyagi kötelezettségünknek segitségére lenni sziveskedjenek. Szerk.

† **Halálozás** Obrincsák Ernő nyugalmazott … f. hó 16-án elhunyt, temetése … délután fél 4-kor lesz a városi temetőből.

A Kormányzó Ur Őfőméltósága a Közellátásügyi Miniszter előterjesztésére, … Árpád m. kir. közellátási felügyelőnek, a Nógrád vármegyei m. kir. Közellátási Felügyelőség vezetőjének, a közellátási főfelügyelői cimet és jelleget adományozta.

Üveggyári előlépések. A Központi Igazgatóság 1943. január hó 1-vel …singer Károly felügyelőt gyárigazgatóhelyettessé, Fülöp Pál, Filipp (Ferenci) … és hutamestereket, pedig főhutamesterré nevezte ki.

Előléptetések a rendőrkapitányságon. A kormányzó úr Szarka Lajos rendőrfelügyelőnek a főfelügyelői cimet és jelleget adományozta. — A belügyminiszter úr, dr. Dobos Gyula és dr. … Lőrinc s. fogalmazókat r. fogalmazóvá léptette elő.

Előléptetések a bányánál. A Salgótarjáni Kőszénbánya Rt igazgatósága … József, Villányi Miklós és Adorján … bányafőfelügyelőket helyettes bányaigazgatóva, Sinkovits János mérnököt … Kraft Aladár titkárt, v. … Elemér tisztviselői és Obrincsák Jenő … intézővé, Chiumetzki Gusztáv, Gábriel Ignác, Hudák János, Kelendi Ferenc, Rusznyák István, Tordai Ede, Varga Antal főbányamestereket, Füst János, … Horsa Pál, Sándor Dezső segédtisztviselőket műszaki tisztviselővé és Bán János, Csincsik Gyula, dr. Fischer Károly, Molnár I. Jenő, Szlovik Gusztáv segédtiszteket adm. tisztviselővé nevezte ki.

Jelentkezés. Az önkéntes ápolónői tanfolyam **február hó 1-én kezdődik**, az acélgyárban. Jelentkezni lehet **mindennap délelőtt 9-től 2-ig az Egészségház Mansz. helyiségében.** A tanfolyam elvégzése után, munkaszolgálatra való behivás esetén havi 170 P. illetmény jár.

A zagyvapálfalvai Bányatelepi Olvasókör és a Pálfalvai Bányatelepi és Üveggyári Sport Egyesület vezetősége Csató Imre bányafőfelügyelő agilis vezetése mellett igen sikerült Szilveszter-estet rendezett a pálfalvai bányakaszinóban. A rendező gárda fáradhatatlan közreműködése folytán annyira élénk volt az érdeklődés, hogy zsufolásig megtelt az összes helyiség, aminek az volt a látható sikere, hogy a Vöröskereszt javára rendezett mulatság 452 P anyagi sikert adott át a pálfalvai községi elöljáróságnak, hogy juttassa el a Vöröskereszt vezetőségéhez. Eltekintve attól, hogy a rendezőség fáradságot nem kimélve, a mai nehéz beszerzési időkben, a szórakozni vágyó közönség igényét igyekezett a legteljesebb mértékben kielégiteni, a közönség is tekintettel arra a nemes célra, amit a rendezőség hirdetett a Vöröskereszt javára, jószivvel adta obulusait. A Vöröskereszt nevében is hálás köszönettel nyugtázzuk Csató Imre bányafőfelügyelő és rendező gárdája fáradtságot nem ismerő közreműködését és a pálfalvai jószivü közönségnek, kik adományaikkal a hazáért küzdő katonáinknak teszik elviselhetőbbé a harctéri szenvedést! *G. L.*

„Adjátok, hogy a legtöbbet áldozók hozzátartozóit, gyermekeit minél erősebben ölelje át az örök Hungária istápoló karja". Minden magyar család kötelessége támogatni a honvédcsaládokat.

Elitélt ujságárusok: Kobka Pálné Rubint János és Vas Leó ujságárusokat a salgótarjáni kir. járásbiróság sikkasztás vétségeért 15-15 napi fogházbüntetésre itélte. Rubint Jánosra vonatkozó itélet még nem jogerős.

Péter.

Helyke legényke Péter,
Amolyan serdülő bátor, kamasz gyerek,
Ujságkihordója egy lapvállalatnak,
S szeretik őt az emberek.
Szeretik a mosolygó két szeméért,
Okosságáért, mert számolni jól tud.
Szeretik, mert pontos,
Délre asztalnál az ujság,
Szegényke egész nap lót-fut.
Viszi magával a Politikát,
Háborut és Nemzetgazdaságot,
Kis tarsolyában... a napi friss hireket,
Az egész elromlott... égő, nagy Világot!
Bekopogtat a sok-sok ajtón,
Orrát megcsapja délelőtt szaga,
Ételszag, miben kevés tán a része,
S részvétet kelt forró sóhaja.
Kap ezt is, azt is,
Egy kis kóstolót,
Aztán ha sir, hogy fázik,
Felmelegszik a jó meleg tüzhelynél,
S utána vigan tovább bokázik.
Viszi sorsát, a sok nehéz ujságot,
Kora reggeltől, — késő estelig,
Közben meg-megül itt is, ott is,
Egy kicsit pihenni, ha időből telik.
S betekint a barátságos, tiszta kis szobákba,
Megnéz minden butort, faliképet,
Két csodálkozó szeme égő lázban ég,
Ó-miért nem láthat ő mindég ilyen szépet?
Aztán eszébe jutnak a többi lakások,
A sok-sok ember ki ujságját várja,
S tovább megy vigan, fáradhatatlan,
S tarsolyát talán már századszor kitárja.
És hull a sok-sok ujság,
A napi hiradag az éhes emberagynak,
Szétkapkodják mind az utolsó egy szálig,
Péter tarsolyának egyet se hagynak.
S Péter mosolyogva hazafelé indul,
Már ezer kis csillag ragyog fenn az égen,
Zsebében csörög a sok-sok ujság fillér,
S ő boldog, milyen nem volt már régen!
Visnovszky László.

A „Siemens" név Kötelez!
SIEMENS
RÁDIÓ
A NAGY GONDDAL KÉSZÜLT
7 ÚJ SIEMENS SZUPERRÁDIÓ
ANYAGA MEGBIZHATÓ, HANGJA
MINT MINDIG · TÖKÉLETES!

Hirdessen
„A MUNKA"
politikai hetilapban!

A Portyázó osztály estje:

Nagy érdeklődés előzte meg a m. kir. 57. honvéd határvadász portyázó osztály müked velő gárdájának előadását, amely december hó 26 án zsufolt nézőtér előtt folyt le. Szinre került: „Őrmester ur jelentem alássan" cimü zenés katonai vigjáték Szalkai Jenő őrmester kiváló rendezésében.

Az érdeklődés nem volt hiábavaló, mert a szereplők csakugyan kiválóan látták el feladatukat. Valamennyien átérezték a helyzet komolyságát, mely nemcsak anyagi, hanem erkölcsi sikert is aratott. A honvédek tehát nemcsak jó harcosok, hanem ha kell, jó szinészek is.

Az őrmestert, a magyar honvéd apját, ahogy a szindarab mondja, igen jól, mondhatni kitünően játszotta Szalkai őrmester. Igen könnyü volt neki, hiszen tulajdonképen a laktanya helyett a szinpadon parancsolt.

A másik férfi szereplő Szalóci szkv. a hadnagy szerepét játszotta, kissé elfoguitan, Hogyne, hiszen máról holnapra hadnagy lett és nem csoda, ha egy kissé nehezen élte bele magát ebbe a szerepbe. Mindezeknek dacára kiválóan játszott és minden dicséretet megérdemel.

Nem sokkal kevesebb dicséretet érdemel Szabó honvéd, ki a gróf szerepét játszotta nagyon élethüen. Szerepében talán egy kissé tulsokat tüsszentett és nagyon gyorsan beszélt. De ezt meg lehet neki bocsájtani, mert csak igy tudta élethüen utánozni.

A legnagyobb sikert és kirobbanó nevetést azonban a két közvitéz: Helcer tizedes és Nagy honvéd váltotta ki. Igazi nehézkes, állandóan okoskodó, de amellett vig katonát alakitottak. Szerepüket kifogástalanul játszották.

Végül a férfi szereplők közül, de nem legutóljára meg kell emlitenünk az örökké esetlen zsidót alakitó Szabina szkvt. Szerepét annyira jól játszotta, hogy dicsérő szavakat már nem is találni részére. Kiválóan adta vissza a zsidó gondolkozást és modort.

A női szereplő gárda is kitett magáért. Kitünő volt a kantinos lányt alakitó Baráth Margitka; szinte rátermett erre a szerepre. Nagyon sok tapsot kapott kedves, bájos és talpraesett játékáért. Ének és táncszámaiért külön is dicséretet érdemel.

A szinpad törékeny és bájos virága „Alma" igazán bájos jelenség volt; kitünően játszotta a szerelmes kis grófnőt. Hangja nem volt valami erős, de az nem hiba, mert hiszen a szerepe azt ugy kivánta. A közönség tetszését igazán kiérdemelte.

A szindarab harmadik női főszereplője a hadnagy huga, melynek szerepét Hainovics Lenke alakitotta igen nagy sikerrel. A kis Lenke nemcsak a kedves és talpraesett játékával, hanem kiváló szavalatával is elragadtatta a közönséget. Kedves szavalatával, melyet igazán átérzett és szivvel, lélekkel adott elő, sok nézőnek könnyeket csalt a szemébe. Egyébként a szerelmes leányt kitünően alakitottat

Ilyen szereplő gárda mellett nem csoda, ha a siker nagy volt és a közönség megelégedetten távozott az „Őrmester úr jelentem alásan" cimü induló pattogó ütemére.

Tartsuk be szigoruan
a légvédelmi előirásokat.

Az előadáson befolyt tiszta jövedelem 1135 P 69 fillér, teljes egészében a helybeli Vöröskereszt Egyesületnek adatott át.

Ezuttal mond a Portyázó osztály par.sága hálás köszönetet a meleg érdeklődésért és egyuttal köszönettel nyugtázza az alábbi felülfizetéseket. Pénzügyőrség 50 P, Horváth János alezredes 40 P, Patrik József 20 P, Zsiday István 12 P, Dr. Clemen Antal 10 P, Korompay Lajos 10 P, Dombi Andor 10 P, Subert N. 7 Dr. Lacfalvi F. 6 P, Ujházi József 6 P, Petre N. 6 P, Baráth Mihály 6 P, Wahlner Aladár 5 P, Dr. Holcsek Béla 5 P, Kraft Aladár 5 P, Hetich Péterné 5 P, Mackó József 5 P, Somodi Imre 4 P, Győrfi Dezső 4 P, Zelenik Pál 4 P, 203. gépágyus szakasz 4 P, Peész Árpád 4 P, Takács Sándor 4 P, Vágó Károly 4 P, Ambrus Imre 3 P, Majercsik Éva 3 P, Bércesi Pálné 3 P, Kubinka Anna 3 P, Gáspár Magda 3 P, Tóth János 2'50 P, Medve Ferenc 2 P, Hargita Károly 2 P, Bárány Emil 2 P, Dani István 2 P, Mojzes Gábor 2 P, Kovács Stefánia 2 P, Sztolár Ede 2 P, Molnár igazgató 2 P, Bercsényi Lajos 2 P, Kovács József 2 P, Jakus Lajos 2 P, Hajdu Bözsike 2 P, Szarka L. 2 P, Gál József 1, Dr. Jánossy Ödön 1, Salamon Zoltán 1, Glauber János 1, Szentpéteri János 1, Antal István 1, Gajdos Gusztáv 1 P.

Hűség.

Te!... Ki mellettem élsz itt a földön,
Meleg szivvel gondolok Teréd,
Mindent ami szép és ami jó is,
Tőled kapom egy életen át!

Te vagy napfényem és Te vagy örömöm,
S ha fölém hull egyszer a nagy lepel,
Mindent és mindenkit elfelejtek,
De Téged nem felejtlek el!

Visnovszky László.

A RÁDIÓÉVAD MEGLEPETÉSEI
A Standard RÁDIÓ ÁLTAL ÉPITETT ADÓÁLLOMÁSOKHOZ …

Tavaszi ujdonság!

SZÜCS-FÉLE

„Vitamin Crém"

A legmodernebb elvek szerint készített VITAMINDUS arccrém. Az arcbőr természetes tápanyagait tartalmazza s ezért rugalmassá, üdévé teszi és megóvja a ráncosodástól.

SZÜCS-FÉLE

„Bubi Arcszesz"

Megszünteti pattanásait és az arcbőr zsirosságát.

Kapható:

SZÜCS RÓBERT MAGYAR KORONA GYÓGYSZERTÁRÁBAN. SALGÓTARJÁN.

A napraforgóolaj ára. A közellátási miniszter megállapitotta az 1942. hazai termésü napraforgómagból előállitott olaj és az abból készült féltermékek legmagasabb fogyasztói árát. Az étkezési célra szolgáló nyers napraforgóolaj legmagasabb fogyasztói ára a rendelet értelmében az ország egész területén egységesen kg-ként 3 pengő 22 fillér, literenként pedig 2·92 pengő.

Másolat.

M. kir. honvédelmi miniszter.

Körrendelet.

(A H.M. 73.887|eln. 14—1942 számhoz)

A „vitéz nagybányai Horthy Miklós Magyarország Kormányzója 20 évi országlása emlékére létesült segély alapitvány jövedelméből kiosztásra kerülő segélyekre vonatkozó pályázati hirdetményt ezzennel közzéteszem.

Budapest, 1942. december 14-én.

Pályázati hirdetmény.

A „vitéz nagybányai Horthy Miklós Magyarország Kormányzója 20 évi országlása emlékére létesült segély alapitvány" vagyonának 1942. évi kamatjövedelméből az 1943. évi március hó 1-én néhány olyan ez időpontban a 18. életévét még be nem töltött segélyre szoruló és az 1939. II. tc. 223. §-a alapján kiadott 11.200|1939 M. E. számu kormányrendelet értelmében hadiárvának tekintendő törvényes származású egyén fog segélyben részesittetni, kinek atyja mint legénységi állományhoz tartozó honvéd, illetőleg csendőr egyén, az ország területének visszaszerzéséért és megvédelmezéséért folyt harcokban a megnagyobbodott hazáért hősi halált halt.

A segélyeket az alapitólevél szerint a mindenkori m. kir. honvédelmi miniszter adományozza. A segélyek általában egyszeri pénzsegélyként adományoztatnak. A mindenkori honvédelmi miniszternek jogában áll már a segély elsőizbeni odaitélésénél is méltányos esetekben akként dönteni, illetve ugy itélni oda a segélyt, hogy a pályázó a segélyt meghatározott éveken át anélkül, hogy arra ujból pályázni kellene, élvezheti.

A segélyek elnyerése iránti folyamodványokat a járási főszolgabirónál, városokban a polgármesternél, Budapesten a kerületi elöljáróságnál kell benyujtani. **A kérvények benyujtásának határideje 1943. január 20.**

A megjelölt közigazgatási vezető tisztviselők a hozzájuk beérkezett folyamodványokat megfelelően záradékolják és közvetlenül akként terjesztik fel, hogy azokat legkésőbb az 1943. évi január hó 31-ig a honvédelmi minisztériumba (14 osztály) beérkezzenek.

Elkésve érkező kérvények figyelembe nem vétetnek.

Az árvák, akik csak gyámjuk utján pályázhatnak, pályázati kérvényükhöz mellékletként csatolni kötelesek.

1) hadiárva mivoltukat igazoló, hitelt érdemlő okmányt és amennyiben abban az árva pontos születési ideje feltüntetve nem volna, ugy a pályázó árva születési anyakönyvi kivonatát is.

2) ugy a fiu, mint a leány árváknál a folytatott, vagy már bevégzett tanulmányokról szóló iskolai bizonyitványt, esetleg alkalmaztatásukat igazoló bizonyitványt vagy okmányt.

3) nyomorék, vagy keresetképtelen árváknál ezen állapot igazolására hatósági orvosi bizonyitványt, amely a testi fogyatékosság, vagy keresetképtelenség mibenlétét és fokát is tüntesse fel végül

4) az árva vagyoni viszinyait részletesen feltüntetendő hatósági bizonyitványt, amelyben azt is fel kell tüntetni, hogy az árva élvez-e és ha igen, kitől és milyen összeget, illetőleg milyen értékü, alapitványi juttatást, ösztöndijat, ellátást.

Budapest, 1942 december 14.

vitéz Nagy s. k.

Talált tárgy. Salgótarján megyei város területén 1942. december 28-án a Főtéri állomáson pénztárca pénzösszeggel találtatott. Igazolt tulajdonosa a rendőrkapitányságnál a hivatalos órák alatt átveheti.

Salgótarján m. v. polgármesteri hivatalától. 18740/1943.

1943. évi ebadó összeirás.

Hirdetmény!

Felhivom az ebtulajdonosokat, hogy a birtokukban levő ebeket összeirás végett a városi adóügyosztályon (Városháza I. em. 8. ajtó) jelentsék be, a bejelentési ürlapot töltsék ki s az ebadót fizessék be. A bejelentés elmulasztása birságot von maga után.

Az Acélgyár, Salgóbánya, Salgótarjáni Kőszénbánya r.t., Hirschgyár, Üveggyár telepein lakó alkalmazottak az ebbejelentést az illetékes lakmesternél beszerezhető ürlapokon eszközöljék!

Szilárdy, Luby, Jankovich és Kretsch gazdaságban lakó ebtulajdonosokat az intézők figyelmeztessék, hogy az ebbejelentési kötelezettségüknek tegyenek eleget.

Salgótarján, 1943. január 12.

A polgármester helyett:

dr. Wanka

adóügyi tanácsnok

Gyenge előmenetelü polgári iskolai tanulók tanitását vállalja Klein Béla. Értekezni lehet: hétköznap 12—1-ig, vasárnap 9—4 ig lakásomon Menház-utca 25. szám.

Bútorozott szobát keresek január 1-re lehetőleg a Fő-térhez közel. „Uri" jeligére a kiadóba.

Talált tárgy. Salgótarján megyei város területén pénz találtatott. Igazolt tulajdonosa a rendőrkapitányságnál a hivatalos órák alatt átveheti.

Tartsuk be szigoruan a légvédelmi előirásokat.

IRDESSEN! A MUNKA POLITIKAI HETILAPBAN!

Megjelenik minden hó 1-én a filatélia minden ágával foglalkozó szaklap. A

Bélyeghiradó

Felelős szerkesztő: DOBÓ ISTVÁN. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Szabadka, Egressy utca 2 szám.

Megrendelhető és kapható: VÉGH KÁLMÁN könyv és papirkereskedésében SALGÓTARJÁN

Egyesszám ára 60 fillér. Előfizetés egész évre 7 pengő, szövetségi tagoknak 6 pengő.

„Avassa a magyar társadalom ezt az alkalmat nemzeti áldozatkészségünk legszebb ünnepévé". A napokban megkezdődik az országos gyüjtés a honvédcsaládok javára.

KERESEK 1 gyermekes család részére azonnali beköltözésre **butorozott SZOBÁT!** (Esetleg közös konyha használattal.) BUBÁRNIK GYULA Végh-nyomda.

M. kir. rendőrség salgótarjáni kaptányság**a**.

Rendőrbirói ítéletek légoltalmi kihágás miatt.

A m. kir. rendőrség salgótarjáni kapitányságának büntető birája Tóth Jánosné sz. Pacolai Jolán háztartásbelit 50 P (5 nap), Joós László vasesztergályost 30 P (3 nap), Mauler Ferencné sz. Szopkó Vilma kifőzdetulajdonost 25 P (5 nap), Berecz József villanyszerelőt 25 P (5 nap), Berger Ferencné sz. Fried Jolán varrónőt 20 P (4 nap), Varga János gépkocsivezetőt 20 P (4 nap), Heródek Miklósné sz. Boros Gizella virágkereskedőt 15 P (3 nap), Telek József gépkocsivezetőt 15 P (3 nap), Fehérvári József vasesztergályost 15 P (3 nap), Lackó Sándor hivatalnokot 15 P (3 nap), Berecz Károly gyárimunkást 15 P (3 nap), Tóth Aranka dohányárust 12 P (3 nap), Takács Ignác kovácsmestert 12 P (3 nap), Ponyi József asztalossegédet 10 P (2 nap), Vilezsál Józsefné sz. Paraszti Mária bányatisztviselő nejét 10 P (2 nap), Krenács János gyári nyugdijast 10 P (2 nap), Pavlik Pál kocsist 10 P (2 nap), Korin Barna sütősegédet 10 P (2 nap), Katona Imréné sz. Kérdi Mária bányász nejét 8 P (2 nap) és G. Szabó András kocsist 8 P (4 nap) pénzbüntetésre itélte, mert az előirt elsötétitést nem tartották be.

SALGÓTARJÁNI

APOLLO MOZGÓ

Január 16-án, szombaton, január 17-én, vasárnap, január 18-án, hétfőn január 19-én, kedden

JELMEZBÁL

Főszereplők: Szörényi Éva, Ajtay Andor, Gregus Zoltán, Turay Ida és Bilicsi T.

Január 20-án, szerdán, január 21-én, csütörtökön

ELVESZETT a FELESÉGEM

Főszereplők: Paul Kemp, Theo Lingen, Lucie Englisch és Hans Moser

Bankjegyforgalmunk emelkedett. A Magyar Nemzeti Bank bankjegyforgalma a december 15-i kimutatás szerint a december 7-i forgalommal szemben 16·1 millió pengővel emelkedett. A váltópénzkészlet 0 2 millió pengővel növekedett. A külfölddel való fizetési forgalom céljára az alapszabályok 57. cikkének g) pontja alapján nyujtott hitelek 31·9 millió pengővel emelkedtek. Az 1931-ben felvett konszolidált külföldi hitelek 0 6 millió pengővel csökkentek. Az „Egyéb követelések 61 9 millió pengővel, az „Egyéb tartozások" 61·4 millió pengővel apadtak.

Talált tárgy. Salgótarján megyei város területén pénztárca, benne bélyeg és pénz találtatott. Igazolt tulajdonosa a rendőrkapitányságnál a hivatalos órák alatt átveheti.

„Levetted-e a gondot azoknak a válláról, akiknek családfői a mi biztonságunkért és életünkért harcolnak?" Tedd meg kötelességedet; adakozzál bőségesen a honvédcsaládok javára.

Támogasd a Vöröskeresztet!

Háromezer kiló almamagot eredményezett a gyüjtés. A magyar faiskolai szövetség által a kitüzött határidő január 5-én járt le és eddig háromezer kilogramm almamag érkezett be, amelyért a gyüjtők 60 000 pengőt kaptak. A beváltási határidőt február 15-ig meghosszabbitották.

A november havi gazdaságstatisztikai adatok. A Központi Statisztikai Hivatal a következő november havi gazdaságstatisztikai adatokat közli: A nagykereskedelmi árak indexszáma — az 1929. évi árakat százzal véve egyenlőknek — november végén 157 6 volt, az előző havi 153·5-tel szemben. A létfenntartási költségek — az 1913. évi árakat százzal véve egyenlőknek — november végén, lakbérrel együtt számitva az előző havi 154 7 tel szemben, 153.5, lakbér nélkül számitva az előző havi 176.2 vel szemben 174.7 volt.

Jövőre is jutalmat kapnak a jó selyemtenyésztők. A belügyminiszter az alispánokhoz és polgármesterekhez rendeletet intézett, amelyben utasitotta az illetékes közigazgatási szerveket, hogy a törvényhatóságok és megyei városok közjóléti szövetkezetei a kiváló eredményt felmutató selyemtenyésztők jutalmazására megfelelő összegeket irányozzanak elő. A selyemtenyésztők jövőévi jutalmazására a miniszter rendelete alapján kereken 40.000 pengőt forditanak.

A tej és tejtermékek uj termelő ára. A közellátásügyi miniszter a hivatalos lap vasárnapi számában megjelent rendeletével megállapitotta a tej és tejtermékek uj átvételi árát. Az átvevők üzemének telephelyére szállitott legalább 3·5 százalék zsirtartalmu teljes tejért a turó-, vaj- és sajtgyártó, valamint a fővároson és környékén kivül a városi kisebb tejellátóüzemek literenként 40 fillért fizetnek. A legalább 80 százalék zsirt tartalmazó pasztőrözetlen vaj átvételi ára kilónként 6·50, a pasztőrözött vajé 6·90, a sovány tehénturóé falvakban kilonként 80, megyei városokban 95, törvényhatósági jogu városokban 1·05 pengő. Az elsőrangu tehéngomolyáért a termelőnek 2 40 pengőt kell fizetni.

Intézkedések a paprikabatyuzás megakadályozására. A hatóságoknak feltünt, hogy batyuzó budapesti kofák tömegesen utaznak Kalocsára, ahol kis tételekben összevásárolják a paprikaüzletek készleteit és nagy batyukkal megrakodva térnek vissza a fővárosba. A paprikabatyuzás megakadályozására olyan intézkedést hoztak, hogy Kalocsa egész területén csak a vásárlási könyv felmutatására és az abba való bejegyzés mellett lehet paprikát kiszolgáltatni.

IGMÁNDI KESERÜVIZ

Nyomatott: „A MUNKA"—nyomdában, Salgótarján — Nyomdatulajdonos: Végh Kálmán